

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 21.035
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	15 november 2021
Datum hoorzitting	:	2 december 2021
Datum beslissing	:	13 december 2021

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over het klaagschrift van de heer X., hierna te noemen klager, aan wie ten tijde van het indienen van het klaagschrift op grond van een forensische titel zorg werd verleend door Mondriaan.

Het klaagschrift, dat op 15 november 2021 is gedateerd, bevat drie klachten; twee klachten zijn gebaseerd op de Wvggz en één klacht op de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz).

De Wvggz-klachten zijn gericht tegen de zorgverantwoordelijke, mevrouw Y. (GZ psycholoog), hierna te noemen verweerster.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 15 november 2021 bovengenoemd klaagschrift ontvangen.

Verweerster heeft de klachtencommissie op 26 november 2021 een verweerschrift, aangevuld met relevante rapportages, doen toekomen.

De patiëntenvertrouwenspersoon heeft op 1 december 2021 namens klager een toelichting op de klachten gestuurd.

Op 2 december 2021 heeft een hoorzitting plaatsgevonden via beeldcommunicatie. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

De twee Wvggz-klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz en hebben betrekking op een beslissing waarvan het gevolg niet meer actueel is, zodat de klachtencommissie gehouden is binnen 4 weken na ontvangst van deze klachten schriftelijk hierover een beslissing te nemen. Deze termijn loopt af op 13 december 2021.

Beide klachten worden hierna besproken.

De derde klacht betreft een klacht op grond van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). De klachtencommissie zal ten aanzien van deze klacht een advies uitbrengen aan de Raad van Bestuur. De Raad van Bestuur zal uiterlijk 26 januari 2022 ter zake een besluit nemen.

2 KLACHTEN

- 1 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke hem in zijn bewegingsvrijheid te beperken, met als gevolg dat hij op 8 november 2021 niet naar de bank kon gaan en zijn bankrekening kon laten heropenen.
- 2 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke zijn bewegingsvrijheid met ingang van 9 november 2021 te beperken, waardoor hij niet begeleid en ook niet onbegeleid op het terrein kon verblijven.

3 FEITEN

- Klager was, ter overbrugging van plaatsing in een (forensisch psychiatrische kliniek) FPK, van 8 oktober t/m 11 november 2021 op grond van een forensische titel (TBS met voorwaarden) bij Mondriaan opgenomen op een forensische psychiatrische afdeling (FPA).

- Klager heeft op 12 oktober 2021 een gesprek gehad met maatschappelijk werk. Klagers bankrekening bleek geblokkeerd te zijn en hij diende toestemming te krijgen van de reclassering om naar de bank te gaan en zijn bankrekening te laten heropenen. Dezelfde dag heeft de reclassering de desbetreffende toestemming gegeven.
- De zorgverantwoordelijke heeft hieraan vervolgens de voorwaarde verbonden dat klager eerst een signaleringsplan diende op te stellen en te starten met begeleid verlof op het terrein.
- Op 19 oktober 2021 is het signaleringsplan van klager goedgekeurd.
- De vervangend zorgverantwoordelijke heeft klager op 27 oktober 2021 medegedeeld dat, als het begeleid verlof die week goed zou verlopen, hij de week erna onder begeleiding naar de bank mocht gaan. Klager heeft daarop een afspraak gemaakt voor 8 november 2021.
- Op 4 november 2021 werd bekend dat klager op 11 november 2021 kon worden overgeplaatst naar een FPK. In het multidisciplinair overleg (MDO) van dezelfde dag is besproken dat de afspraak met de bank niet meer aan de orde is en dat klager zijn zaken met de bank vanuit de FPK kliniek in de nieuwe regio moet regelen. Voorts is besloten dat het begeleid verlof wordt gehandhaafd.
- Op 5 november 2021 heeft klager samen met de persoonlijk begeleider een weekplanning gemaakt, met vermelding van de afspraak met de bank op 8 november 2021. Vervolgens is hem dezelfde dag door de persoonlijk begeleider tijdens een wandeling medegedeeld dat de zorgverantwoordelijke de afspraak met de bank niet had goedgekeurd. Blijkens de dagrapportage veroorzaakt deze mededeling veel spanning bij klager en geeft hij aan het hiermee niet eens te zijn.
- Klager heeft op 8 november 2021 een gesprek met de vervangend zorgverantwoordelijke gehad. Blijkens de dagrapportage heeft hij haar gevraagd of zij bij afwezigheid van de zorgverantwoordelijke toestemming kon geven voor verlof om naar de bank te gaan. Zij heeft klager geantwoord dat de beslissing hiervoor bij de zorgverantwoordelijke ligt, dat deze de dag erna aanwezig is en dan een besluit zal nemen. Klager had, blijkens dezelfde rapportage, hier zichtbaar moeite mee en was dwingend en geagiteerd in het contact, maar accepteerde de mededeling.
- De zorgverantwoordelijke heeft op 9 november 2021 een gesprek met klager gehad. Blijkens de dagrapportage heeft zij hem medegedeeld dat het bezoek aan de bank door de aanstaande overplaatsing niet als noodzakelijk wordt gezien en dat hij in zijn nieuwe regio zijn zaken rondom uitkering moet regelen. Klager zegt de zorgverantwoordelijke te zullen aanklagen en de spanningen lopen op bij klager.
- Klager is op 11 november 2021 overgeplaatst en verblijft thans in de FPK elders.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klacht 1

Klager is sinds 10 oktober 2021 bezig met het (her)openen van zijn bankrekening. Daartoe moet hij persoonlijk naar de bank gaan. Klager wijst erop dat al in de behandeladvies-bespreking van 25 oktober 2021 is besproken dat hij overgeplaatst zou worden, mogelijk in week 45, en dat hij in week 44 begeleid naar de bank kan gaan, onder de voorwaarde dat het begeleid verlof goed verloopt. Klager stelt dat deze verlopen goed zijn verlopen.

De enige reden die is aangevoerd voor het intrekken van zijn verlof om naar de bank te gaan, was gelegen in het feit dat hij zou worden overgeplaatst en bij de nieuwe instelling zijn uitkering (en het openen van een bankrekening) zou moeten regelen. Dit vindt klager geen goede reden, daar hij bij het aanvragen van een uitkering in een andere woonplaats ook een bankrekening nodig heeft en een bankrekening niet aan een woonplaats gebonden is. Nu diende hij het proces van het openen van een bankrekening voor het verkrijgen van een uitkering opnieuw te starten, terwijl dit naar de mening van klager onnodig was.

Klager vindt dat deze beslissing onzorgvuldig is genomen en hij heeft hierdoor (onnodig) nog steeds geen bankrekening kunnen openen. De enkele reden dat hij twee dagen later zou worden overgeplaatst, terwijl de tijd en begeleiding ervoor al waren geregeld, lijken niet doelmatig en proportioneel.

Ten aanzien van het intrekken van het begeleid verlot om zijn bankzaken te regelen is onvoldoende rekening gehouden met de belangen van de klager en het nakomen van wat eerder was toegezegd. Volgens klager is er geen sprake van goede zorg, zowel met betrekking tot de inhoud van de beslissing als de communicatie hierover.

Daarbij stoort het klager dat hij de beslissing niet van zijn zorgverantwoordelijke heeft vernomen. Deze

behandelaar, die net terug was van vakantie, heeft het overgelaten aan de persoonlijk begeleider om de afwijzing met klager te communiceren op 5 november 2021. Klager kreeg pas op dinsdag 9 november 2021 met haar een gesprek waarin hij kon toelichten waarom het heropenen van zijn bankrekening voor hem heel belangrijk was. Toen was de dag van de afspraak echter al voorbij.

Klacht 2

Met klager was afgesproken dat hij met ingang van 9 november 2021 elke dag 30 minuten onbegeleid mocht verblijven op het terrein van Mondriaan, vooropgesteld dat zijn verblijf bij Mondriaan goed zou verlopen. Tot die datum mocht hij enkel onder begeleiding naar buiten.

Dit verlot is ingetrokken na klagers gesprek met de zorgverantwoordelijke op 9 november 2021. Zij was bang dat hij zich zou onttrekken, omdat hij boos was doordat hem niet werd toegestaan onder begeleiding naar de bank te gaan. Klager bevestigt tijdens de hoorzitting dat hij boos was, maar hij vindt het onterecht dat hij op deze wijze in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt en is het hier niet mee eens. Hij vindt het onnodig en extra frustrerend.

De patiëntenvertrouwenspersoon verwijst in verband hiermee naar de desbetreffende wettelijke bepalingen en voert daartoe het volgende aan.

Wanneer een patiënt niet of alleen onder begeleiding zich in en rond het instellingsterrein mag bewegen, betekent dat een beperking van zijn bewegingsvrijheid. Op het moment dat een patiënt niet instemt met een dergelijke beperking, kunnen dergelijke beperkingen door de zorgverantwoordelijke worden opgelegd, indien voldaan is aan de eisen die gesteld worden in artikel 9:9 lid 2 Wvggz.

Volgens klager is er nooit sprake geweest van ernstige nadelige gevolgen voor zijn gezondheidstoestand of ter voorkoming van verstoring van de orde of de veiligheid in de accommodatie.

De zorgverantwoordelijke stelt in haar verweerschrift dat klager instemde met het intrekken van het verlot op 9 november 2021 en dat deze beslissing daarom niet schriftelijk aan hem is medegedeeld. Klager stelt daartegenover dat hij boos was en meermalen heeft aangegeven het niet eens te zijn met de gang van zaken. Hij heeft dit ook laten weten aan reclassering.

Voor zover klager min of meer heeft ingestemd met de beperking van zijn bewegingsvrijheid, dan was dit omdat hij weinig andere keuze had. Hij zat hoog in zijn spanning en wilde geen gedoe. Hij voelde zich naar eigen zeggen machteloos. Het betekent echter zeker geen instemming met de beslissing tot de beperking. Hij meent dan ook dat om die reden de desbetreffende beslissing hem schriftelijk had behoren te worden medegedeeld. Dit geldt eveneens voor de beslissing tot intrekking van het verlot tot begeleid bankbezoek.

Los van het voorgaande wordt er van de zijde van klager op gewezen dat in dezen artikel 8:9 lid 1 t/m 3 Wvggz overeenkomstig van toepassing is (zie art. 9:9 lid 4 Wvggz) en dat er een wettelijke verplichting bestaat tot schriftelijk informeren.

4.2 STANDPUNT VERWEERSTER

Het standpunt van verweerster met betrekking tot klacht 1 en 2 komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager verbleef op een FPA; op deze afdeling is het hoofdbehandeldoel het verlagen van het delict risico. Dit betekent dat de focus ligt op het behandelen van risicofactoren die samenhangen met

het vertoonde delictgedrag, om zodoende het recidiverisico te verminderen. In het geval van klager betreft de plaatsing een overbrugging voor 4-6 weken alvorens hij opgenomen kon worden binnen een andere FPA. Op 11 oktober 2021 is ter zitting besloten dat hij toch binnen een forensische psychiatrische kliniek (FPK) in plaats van een FPA geplaatst zal worden, met andere woorden binnen een hoger beveiligingsniveau. Op 11 november 2021 (binnen 5 weken) is klager daar ook daadwerkelijk naartoe overgeplaatst.

Aangezien de plaatsing slechts ter overbrugging diende, is in de behandeladvies-bespreking gekozen voor het aanbieden van een dagbestedingsprogramma in plaats van een behandelprogramma. Tevens is er rekening gehouden met het feit dat daags na opname bleek dat klager op een hoger beveiligingsniveau geplaatst zou gaan worden. Het uiteindelijke programma bestond uit het volgen van de groepstherapieën op de afdeling, en ter ondersteuning van de spanningsregulatie sporten in zaal. Tevens heeft klager samen met zijn persoonlijk begeleider een signaleringsplan opgesteld en is er gestart met begeleid verlof op het terrein.

Met betrekking tot klacht 1 brengt verweerster het volgende naar voren.

Om een uitkering aan te kunnen vragen heeft de maatschappelijk werkster na haar intake met klager laten weten dat het goed zou zijn als klager naar de bank zou kunnen gaan. Normaliter verloopt de opbouw van verlof via allerlei stappen en wordt een patiënt niet meteen (begeleid) verlof verleend om naar de bank te gaan. Er is toen, in overleg met de reclassering, echter besloten in dezen een uitzondering te maken, zodat klager een uitkering kon aanvragen. Eerst diende een signaleringsplan opgesteld te worden en daarna kon geoefend worden met begeleid verlof op het terrein. Mocht dit goed verlopen, dan konden de mogelijkheden voor begeleid verlof naar de bank besproken worden. Klager is hiermee akkoord gegaan en uiteindelijk kon ook worden overgegaan tot het inplannen van een begeleid verlof naar de bank. Voordat dit op 8 november 2021 had plaatsgevonden, bleek op 4 november 2021 dat klager op 11 november 2021 overgeplaatst kon worden naar een FPK. Er is daarop besloten het bankverlof te annuleren, omdat het niet meer zinvol was de zaken omtrent de uitkering in deze regio op te pakken. Klager moet nu namelijk een uitkering aanvragen in de regio van de huidige kliniek. De maatschappelijk werkster heeft wel geregeld met de gemeente Heerlen dat klager op een later moment alsnog aanspraak kan maken op een uitkering voor de periode die hij in Heerlen verbleef. Klager verwijt de zorgverantwoordelijke dat zijn verlof naar de bank is ingetrokken, zelfs ondanks dat anderen hiermee volgens hem wel akkoord zouden zijn en dat de zorgverantwoordelijke anderen niet geraadpleegd zou hebben.

De persoonlijk begeleider heeft klager een dag na het MDO geïnformeerd over het niet doorgaan van de bankafsprak. Omdat verweerster er op maandag niet is, heeft klager met haar vervangster gesproken. Verweerster heeft klager niet eerder dan op dinsdag 9 november 2021 gezien. Toen bleek pas dat hij het er niet mee eens was dat de bankafsprak was geannuleerd.

Uit het bovenstaande valt af te leiden waarom de beslissing inhoudelijk is genomen; er heeft wel degelijk en met regelmaat overleg plaatsgevonden tussen collega's. De vakantie van de zorgverantwoordelijke is voorafgegaan door een overdracht aan een collega en ook na terugkomst heeft er een overleg plaatsgevonden. Daarnaast heeft er eens per twee weken een MDO plaatsgevonden en hebben verschillende disciplines ook tussentijds overleg met elkaar gevoerd. Verweerster legt ter zitting uit dat patiënten die niet over een bankrekening beschikken gebruik kunnen maken van een rekening van Mondriaan. Familie of vrienden kunnen daar geld op storten, zodat de patiënt niet zonder middelen is. De rekening fungeert als een doorgeefluik.

Verweerster stelt dat op advies van maatschappelijk werk de afspraak met de bank niet door is gegaan.

Met betrekking tot klacht 2 wijst verweerster er allereerst op dat klager tot dan toe nog geen onbegeleid verlof had gehad, wél stond voor 9 november 2021 een begeleid verlof ingepland. Gezien klagers uitbarsting in het gesprek met de persoonlijk begeleider en zorgverantwoordelijke is ervoor gekozen dit verlof in te trekken. Klager zat zeer hoog in spanning (fase oranje/rood signaleringsplan) en stond onvoldoende in contact met het team. De inschatting werd gemaakt dat er een verhoogd risico was op onttrekking door het onvoldoende kunnen invoelen en aansturen van klager. Wel werd hem een begeleid sport moment aangeboden, omdat klager middels sport spanningen goed kan

reguleren. Hij was het op de dag van het intrekken van dit verlov eens met de beslissing. Vanwege deze instemming is niet overgegaan tot het overhandigen van deze beslissing op schrift.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klachten kennis te nemen. Klacht 1 heeft betrekking op het intrekken van een verlofmoment en zal als zodanig worden beschouwd als een klacht tegen de beperking van de bewegingsvrijheid.

Klager is veroordeeld tot tbs met voorwaarden. Dit is een lichtere vorm van tbs en betekent dat klager niet gedwongen wordt verpleegd, maar dat hij zich moet houden aan de hem opgelegde voorwaarden, waaronder behandeling in een forensisch psychiatrische kliniek.

Ingevolge artikel 9:1 lid 2 Wvggz gelden voor een persoon die met zijn instemming in een accommodatie verblijft en die tevens forensisch patiënt in de zin van artikel 1.1 van de Wet forensische zorg is, de artikelen 8:14, 8:15, 9:2 en 9:9 van deze wet. Hoofdstuk 10 Wvggz is van overeenkomstige toepassing op beslissingen ingevolge de artikelen 8:14, 8:15 en 9:9 van deze wet. Daarmee is de toepasselijkheid van artikel 10.3 Wvggz in dezen gegeven.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van verweerster en de zorgverantwoordelijke inzake het beperken van klagers bewegingsvrijheid. Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissing van verweerster en de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz, dat blijkt uit artikel 9:9 lid 4 van deze wet in dezen van toepassing is, stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing.

De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Een patiënt dient schriftelijk te worden geïnformeerd over de gronden waarop de beslissing berust, de mogelijkheid de patiëntenvertrouwenspersoon in te schakelen en de mogelijkheid een klacht in te dienen bij de klachtencommissie. Deze voorschriften strekken mede ter bescherming van de patiënt tegen een ongerechtvaardigde inbreuk op, voor zover in deze zaak van belang, diens recht op vrijheid van beweging.

Vast staat dat het verlov van klager om op 8 november 2021 naar de bank te gaan op 4 november 2021 is ingetrokken. Daarnaast is het begeleid, maar ook het onbegeleid verlov ingetrokken vanaf 9 november 2021. Klager betwist dat hij schriftelijk is ingelicht over deze beslissingen tot het beperken van de bewegingsvrijheid. Verweerster stelt dat zij klager geen informatieformulier op grond van artikel 8:9 Wvggz heeft uitgereikt, omdat hij instemde met deze beslissing.

Vast staat dat klager met betrekking tot de beslissing tot annulering van het toegezegde verlov om op 8 november 2021 onder begeleiding naar de bank te mogen gaan, geen schriftelijke beslissing heeft ontvangen. Voorts is gebleken dat klager met betrekking tot de beslissing om hem met ingang van 9 november 2021 te beperken in zijn bewegingsvrijheid, eveneens niet schriftelijk op de hoogte is gesteld. Dit betekent dat klager niet naar behoren is geïnformeerd over deze beslissingen én over zijn rechten in dezen.

Dat klager instemde met de beslissing hem niet onder begeleiding naar de bank te laten gaan acht de klachtencommissie niet aannemelijk, in aanmerking genomen dat klager, blijkens de rapportages, direct na de mededeling op 5 november 2021 dat hij niet naar de bank mocht gaan, aangegeven heeft het niet eens te zijn met deze beslissing en dat hij op 8 november daaraanvolgend ter zake meerdere keren zijn frustratie heeft geuit en dat hij ook op 9 november 2021 nog heeft laten weten dat hij het er niet mee eens is en boos is.

Dat klager het ermee eens was dat hij op 9 november 2021 geen uitgang had, zoals in de dagrapportage wordt vermeld, kan eveneens niet worden aangenomen, nu klager zulks met klem heeft betwist.

Los daarvan betreft het in dezen in beide gevallen een wettelijke verplichting tot schriftelijke vastlegging van de beslissing, met motivering, en het in kennis stellen van de betrokken patiënt.

De klachtencommissie is, gelet op het bovenstaande, van oordeel dat een formulier "Beslissing beperking van bewegingsvrijheid (art. 8:9, art. 9:1 lid 2 en art. 9:9 Wvggz)" aan klager had moet worden uitgereikt. Derhalve is, naar het oordeel van de klachtencommissie, niet voldaan aan de desbetreffende bepalingen van de Wvggz.

Beiden klachten zijn derhalve formeel gegrond.

INHOUDELIJKE BEHANDELING

Op grond van artikel 9:9 lid 2 Wvggz kunnen beperkingen in het recht op bewegingsvrijheid in en rond de accommodatie, anders dan als middel of maatregel, aangegeven bij algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 9:8, derde lid, door de zorgverantwoordelijke worden opgelegd indien:

- a. naar het oordeel van de zorgverantwoordelijke van de uitoefening van het recht op de bewegingsvrijheid ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van betrokkene, dan wel
- b. dit ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

Klacht 1

Bij aanvang van de opname op 8 oktober 2021 bij Mondriaan is gebleken dat klager niet meer over een voor hem toegankelijke bankrekening beschikt. Klager wilde een uitkering aanvragen waarvoor het beschikken over een bankrekening noodzakelijk is. De reclassering stemde erin toe dat klager onder begeleiding naar de bank zou gaan. De zorgverantwoordelijke verbond hieraan nog twee voorwaarden, waaraan klager binnen twee weken hierna heeft voldaan. Nadat het bericht ontvangen was dat klager met ingang van 11 november 2021 zou worden overgeplaatst naar een FPK in een andere regio, is klager medegedeeld dat de afspraak met de bank d.d. 8 november 2021 moet worden afgezegd. De overplaatsing van klager is het enige argument dat verweester voor de afzegging van klagers afspraak met de bank heeft aangevoerd. Zij is van mening dat klager zijn uitkering in een andere regio dient aan te vragen en dat hij daar het hele proces opnieuw moet opstarten.

Naar het oordeel van de klachtencommissie voldoet de motivering van de beslissing om klager niet begeleid naar de bank te laten gaan niet aan bovengenoemde wettelijke criteria. Zij acht hetgeen verweester daartoe heeft aangevoerd, niet genoegzaam. Daarnaast is de klachtencommissie van oordeel dat verweester, door het afzeggen van de bankafspraak, voorbijgaat aan het belang van klager. Een bankrekening is niet alleen noodzakelijk voor het aanvragen en ontvangen van een uitkering, maar ook voor het doen van betalingen en het opnemen van contant geld. Voor iedere wilsbekwame persoon is het van essentieel belang over een bankrekening te kunnen beschikken. Door het afzeggen van de afspraak heeft klager het gehele proces opnieuw moeten doorlopen en in de nieuwe instelling opnieuw bewijzen dat hij in staat is onder begeleiding naar de bank te gaan om zijn zaken te regelen. Hierdoor heeft klager noodgedwongen een extra lange tijd niet over een bankrekening kunnen beschikken, terwijl ten tijde van zijn verblijf in Mondriaan alles al geregeld was en klager aan alle voorwaarden had voldaan. Mondriaan heeft weliswaar een oplossing voor het geval een patiënt niet over een (toegankelijke) bankrekening beschikt, maar gelet op het feit dat klagers

opname slechts ter overbrugging diende, was dit slechts een tijdelijke oplossing, die voor de langere termijn geen oplossing bood.

Daarnaast is de klachtencommissie van oordeel dat de communicatie met klager niet geheel goed is verlopen. Klager werd pas op 5 november 2021 door de persoonlijk begeleider geïnformeerd over het afzeggen van de bankafspraak d.d. 8 november 2021, terwijl volgens verweerster afgesproken was klager dit direct na het overleg op 4 november 2021 mede te delen. Uit niets blijkt dat er ter zake te voren een moment met klager persoonlijk is overlegd; hem werd enkel medegedeeld dat de afspraak niet doorging. Vervolgens kreeg klager pas de dag na die van de -afgezegde- afspraak de gelegenheid bij verweerster zijn argumenten naar voren te brengen, maar toen was het al te laat om de afspraak terug te draaien.

Voorts kan de klachtencommissie zich voorstellen dat het afzeggen van de afspraak de (behandel)relatie tussen klager en het behandelteam behoorlijk onder druk heeft gezet. Tot het moment dat klager te horen kreeg dat zijn afspraak met de bank niet doorging, was het gedrag van klager "code groen" volgens het signaleringsplan, maar daarna zijn er diverse situaties geweest waarbij hij zeer boos was en zijn gedrag als "code oranje/rood" werd bestempeld. Deze boosheid van klager kan, naar het oordeel van de klachtencommissie, worden gerelateerd aan het afzeggen van de bankafspraak. Dat klager boos reageerde, acht de klachtencommissie begrijpelijk.

De commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de beslissing tot het beperken van klagers bewegingsvrijheid met betrekking tot het afzeggen van de bankafspraak niet beantwoordt aan de desbetreffende wettelijke bepalingen, zoals hierboven weergegeven, en aan de jegens klager in acht te nemen zorgvuldigheidsnorm. De commissie acht de klacht derhalve inhoudelijk gegrond.

Klacht 2

Vast staat dat er sprake van is geweest dat klager vanaf 9 november 2021 onbegeleid verlof op het terrein van Mondriaan zou worden toegekend, indien zijn verblijf bij Mondriaan goed zou verlopen. Op 9 november 2021 heeft de zorgverantwoordelijke besloten hiervan af te zien en ook het begeleid verlof die dag niet te laten doorgaan.

Klager stelt dat deze beperking van zijn bewegingsvrijheid onterecht was en onnodige frustratie bij hem heeft opgeroepen. Hij zegt zeker niet van plan te zijn geweest zich tijdens zijn verlof te onttrekken, zoals verweerster stelt.

Verweerster heeft betoogd dat zij met reden het onbegeleid en begeleid verlof op 9 november 2021 heeft geannuleerd. Zij voert daartoe aan dat klager tijdens het gesprek met haar die dag dreigende en grensoverschrijdende uitspraken heeft gedaan en dat hij dit in de dagen ervoor ook jegens teamleden had gedaan. Naar aanleiding daarvan en mede gelet op de hoge spanning bij klager schatte zij in dat er een hoog risico op onttrekking was bij klager in geval van verlof.

Wat hier ook van zij, de klachtencommissie acht aannemelijk dat klager zich in de periode van 5 tot 9 november 2021 verbaal agressief en dreigend heeft gedragen, zoals verweerster, onder verwijzing naar de meegezonden rapportages, heeft betoogd en klager niet heeft bestreden. Daar komt bij dat klager uit het verleden bekend is met geweldsdelicten. Niet ondenkbaar is dat er in de gegeven omstandigheden een onveilige situatie op de afdeling zou kunnen ontstaan, zoals bedoeld in artikel 9:9 lid 2 Wvggz. Het is aan verweerster in dergelijke omstandigheden maatregelen te treffen om een onveilige situatie te voorkomen. Op grond daarvan kan de klachtencommissie verweerster volgen in haar beslissing de bewegingsvrijheid van klager ten aanzien van het onbegeleid verlof te beperken, zij het op andere gronden dan door haar aangevoerd.

Alle omstandigheden in aanmerking genomen is de klachtencommissie voorts van oordeel dat de beslissing voldeed aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid.

De klachtencommissie acht klacht 2 dan ook inhoudelijk ongegrond.

6 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft om schadevergoeding bij gegrondverklaring van zijn klachten verzocht en zijn stelling, dat hij schade heeft geleden, onderbouwd.

Daar de klachtencommissie de klachten op formele gronden en daarnaast klacht 1 op inhoudelijke gronden gegrond zal verklaren en zij vooralsnog aannemelijk acht dat klager (psychische) schade heeft geleden, nu hetgeen klager heeft aangevoerd daartoe als grond kan dienen, overweegt zij klager een schadevergoeding toe te kennen.

Alvorens daarover te beslissen dient zij ingevolge artikel 10:11 lid 3 Wvggz de zorgaanbieder hierover te horen. Dit heeft tot gevolg dat klager uiterlijk 6 weken na onderstaande beslissing over de klacht de beslissing over de eventueel toe te kennen schadevergoeding tegemoet kan zien.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart de klachten 1 en 2 met betrekking tot het niet schriftelijk informeren van klager formeel gegrond;
- verklaart klacht 1 inhoudelijk gegrond;
- verklaart klacht 2 inhoudelijk ongegrond;
- houdt de beslissing tot eventuele toekenning van schadevergoeding aan tot 18 januari 2022.